

SNJEŽANA ABRAMOVIĆ MILJKOVIĆ ■ UMJETNIČKA VODITELJICA 15. FESTIVALA PLESA I NEVERBALNOG KAZALIŠTA U SVETVINČENTU KOJI POČINJE U PETAK

Pojam suvremenog plesa vrlo je širok i umjetnički uzbudljiv

U 14 prijašnjih godina prikazali smo više od 180 plesnih kompanija i koreografa iz cijelog svijeta, od Japana, SAD-a, Senegala, Kanade, Indije do većine europskih zemalja

Za veći iskorak treba ipak veća financijska potpora - Snježana Abramović Miljković

SVETVINČENT ► O ovogodišnjem, jubilarnom 15. izdanju Festivala plesa i neverbalnog kazališta u Svetvinčentu, koji se odražava od 18. do 21. srpnja, razgovarali smo s njegovom umjetničkom voditeljicom Snježanom Abramović Miljković.

Festival Plesa i neverbalnog kazališta došao je do svog 15. izdanja. Jeste li zadovoljni postignutim?

– Zadovoljna sam svakako kvalitetom i etabliranošću festivala, iako sam mislila da ćemo s vremenom uspjeti proširiti program na osam dana. No financijska situacija, odnosno prepolovljeni budžet u odnosu na prijašnje godine, prisilili su nas da budemo zadovoljni i s time što imamo, odnosno kontinuitetom rada s četiri dana trajanja.

U 14 prijašnjih godina prikazali smo više od 180 plesnih kompanija i koreografa s više od 190 radova. Dakle, možemo reći da smo prezentirali umjetnike iz cijelog svijeta, od Japana, SAD-a, Senegala, Kanade, Indije, do većine europskih zemalja. Ono što me ipak veseli kao nadogradnja višegodišnjim naporima organiziranja festivala, jest da smo vremenski produžili plesnu sezonu u Svetvinčentu kroz rezidencije plesnih umjetnika iz Hrvatske i inozemstva, njihove prezentacije i plesne radionice, od-

nosno ozbiljno započeli s radom Mediteranskog plesnog centra.

Izuzetna kooperativnost

Unatoč sveprisutnoj krizi i recesiji, i dalje imate gostujuće predstave iz cijeloga svijeta. Kako uspijevate održavati taj festival?

– Radimo na produkciji i programaciji doslovno cijele godine. Uz mene su stalno Petra Glad i od nedavno Gorana Orešković, dvije mlade producentice koje sa mnom doslovno prouče svaki natječaj, ne samo u Hrvatskoj već i u EU-u iz kojeg bismo se potencijalno mogli financirati. Ne smijem zaboraviti i izuzetnu kooperativnost inozemnih umjetnika za koje vrlo često putne troškove snose ministarstva kulture njihovih zemalja, a za što je zaslužan prije svega rejting festivala.

Vrlo su kooperativni kulturni instituti različitih zemalja u Hrvatskoj s kojima često surađujemo, poput Austrijskog kulturnog foruma, Francuskog instituta, Goethe instituta ili španjolskog programa ACEPICE. Mi nismo komercijalni festival, cijene ulaznica su popularne, a i dio programa se odvija besplatno, tako da sam svjesna da sredstva za gradnju infrastrukture i dolazak grupa trebamo »namaknuti« iz fon-

dova za kulturu. Sigurno da nije jednostavno, to je veliki i odgovoran posao.

Koliko se koncepcija festivala promijenila od samoga početka?

– Koncepcija se nije promijenila od osnutka festivala 2000. godine do danas. Koncepcija festivala je upoznati publiku s različitim koreografskim rukopisima i autorskim pristupima u plesu, od mainstream grupa čiji je izričaj strogo plesni, do plesnih umjetnika koji jako reduciraju vještinu jer im je bitan koncept. Što se tiče koncepta, on je od početka bio posvećen »crossover« žanrovima, što znači ne isključivo suvremenom plesu, već i multimedijalnosti u plesu, novoj cirkuseriji, plesnom filmu, urbanom plesu...

PUBLIKA

Naša publika je vrlo zahtjevna i dobro upućena jer smo godinama radili i na stvaranju publike, često poklanjajući besplatne izvedbe vrhunskih umjetnika

Prikazivanje različitih žanrova u plesnoj umjetnosti i činjenica da je pojam suvremenog plesa vrlo širok i umjetnički uzbudljiv i danas je naš cilj. Hrvatska ima publiku koju zanimaju nove tendencije u umjetnosti pa je naš festival izuzetno posjećen, a možda je to i zato što su predstave koje se prikazuju raznorodne tako da svake večeri dajemo publici novi razlog za dolazak. Naša publika je vrlo zahtjevna i dobro upućena jer smo godinama radili i na stvaranju publike, često poklanjajući besplatne izvedbe vrhunskih umjetnika. Znajući da nam dolaze plesni sladokusci, i dalje se trudimo da svaka inozemna predstava ujedno bude i hrvatska premijera.

Okomiti ples na otvaranju

Posljednjih godina organizirate besplatne radionice za djecu i odrasle. Kakav je odaziv?

– Sve bolji što me jako veseli jer smo počeli i suradnju s Osnovnom školom Svetvinčenta. Prošla radionica za djecu u travnju pod vodstvom Aleksandre Mišić je bila jako dobro posjećena. Nama je problem i to što prometna povezanost sa Svetvinčentom, pogotovo u ljetnim mjesecima kada nam je najpotrebnije, nije dobra. Nema autobusnih linija ili su

one vrlo rijetke do većih mjesta, što je prava šteta. Oni koji iz Vodnjana ili Pule i Rovinja žele doći na radionicu ne mogu se osloniti na javni prijevoz.

Što izdvajate iz ovogodišnje ponude?

– Mogu istaknuti grupu iz Koreje, Ahnsooyoung Company sa zanimljivom verzijom »Labudeg jezera«, koja je mješavina hip-hopa i suvremenog plesa; zatim talijansku grupu Il Posto Vertical Dance koja će otvoriti festival s okomitim plesom po zidinama kaštela Grimani, pa belgijsku koreografinju Sabine Molenaar, bivšu plesačicu iz Peeping Tom Collective, Lali Ayguade, bivšu plesačicu Akram Khan kompanije, pa kombinaciju cirkuserije i plesa u Atempo Circ iz Španjolske... Tu su i hrvatske grupe i koreografi, Zagrebački plesni ansambl, Marjana Krajač, Vesna Mimica i Martina Nevistić te gosti iz Slovačke, Poljske. Bit će jako zanimljivo.

Jeste li zadovoljni učinkom?

– Za veći iskorak treba ipak veća financijska potpora, toga sam svjesna, nikad nisam zadovoljna i uvijek tražim neki novi put ili način rada. Nakon desete obljetnice, kada sam shvatila da smo s festivalom napravili maksimum u hrvatskim uvjetima koji se, na žalost, ne mijenjaju na bolje tako lako bili vi genijalni ili ne, odlučila sam promijeniti koncept. Mislim da svaki projekt ima svoje cikluse i na vrijeme treba prepoznati kraj ciklusa.

Novi ciklus je svakako proširenje plesnih zbivanja u Svetvinčentu kroz rad Mediteranskog plesnog centra. Neposredno prije recesije uređen je Mediteranski plesni centar, uz pomoć Istarske županije i Općine Svetvinčenta, a nedavno je stigla i financijska pomoć Ministarstva kulture. Prostor je u funkciji, iako nije do kraja opremljen i kao što sam već rekla, uveden je i rezidencijalni program za grupe koje rade na svojim umjetničkim procesima upravo u Svetvinčentu, te se paralelno održavaju edukativni procesi za profesionalce i lokalno stanovništvo te prezentacija projekata nastalih u rezidenciji na samom festivalu. Do sada su gosti na rezidencijalnom boravku bili umjetnici iz Slovenije, Slovačke, Belgije, Mađarske, Francuske, SAD-a, a očekujemo u kolovozu i Ronit Ziv, renomiranu koreografinju iz Izraela.

Vanessa BEGIĆ